

אלות תשבע

גלוון מס' 778

בטאון הרבנות והמוסיצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

אחראי מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
כ"י תצא

עו"ד
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

צופה רשע לצדיק

כ"י תעא למלחמה על איביך גונטו ה אליהך בידך ושבית שביו (דברים ס"א, י)

יודעים דברי הבש"ט אשר מצא בפסק ה רמז גובל להכנעה היצר הרע. והישע י' כי יצא למלחמה על אויבך שהוא האויב הנחל אשר דרש עליו בנם (קדושין ל' ב) את הכתוב צפה וrush לתקן ומבקש להמתו (זהלים ל', ל), וכן הנזיר רביתו בחיה בעל חובה הלבבות' אתה יש לו והוא עיר ל'. מכל מוקט עצם החלטה והחנן לפצתה למלחמה נס, מבטיחה ס"יעאה דשמייא גונלה לנברוע עלי - 'גונטו ה אליהך בידך ושבית שבי'. ופוק חד לבני בעל החינוך, ח"ל: 'אטם בעל חומר גמישך אחר טבעו, אם לא שהנפש שחנתו האל תטמע לפי כחה מן החטא, הנפש צרכיה שומרים - לשוטה מן החטא, ומה הקב"ה להעמיד שומרים ניכרים שבביה והם למד מה החטא, צערת, מזווה ותפלין. הרי לפעת מפוזע, כי לילא שמיית הנפש המזוחה שחנן האל את האם, אי אפשר היה לו לעמוד בפunning החטא אשר על פ דרכ הטבע האנטיש יש בכחו לנברוע על הארץ. ובזה יובן, מדוע המצות הראשונות בהם מתחילה הנער ביום הכנסו בעל המצות הם מעות צערת והנחת תפילה, והריש תרין' ממצות אשר בהם מתחייב הבר-מצוה וא"כ מזען נבוח חזק אל על פנוי כתל. ואולם עפ' דברי בעל החינוך המכרים, שפיר נבוח ממצות אל, מפני שיש בהם כה של שמייה וחבילן לנברוע על היצר הרע. אלא שעדיין צריך比亚ור בצל מזען ודקא ממצות אל יש בהם כה של שמייה יותר מאשר ממצות. ותיראה לבואר בה הוא באகדים דברי הרמב"ן מוצאות אל, ח"ל עה"פ' זהה ק' לאות על זיך ולזוכך בז עינך למען תהיה תורה ה' בפק כי בז חזקה התזק ה' המציגרט (שמות ג, ט): 'פ' שתחתבו על זיך ועל בז עינך יצאת מצרים ותנבר אותה תמיד למען שתהיה תורה ה' בפק לשמר מצוותיו ותורהין, כי הוא איזען הפוך מבית עבדים', עכ"ל ובזה גילה הרמב"ן מוח סוד כוח השמייה שיש בתפילה, הניתן על ידי התהנתן בא לדי' זיכיה' כי הקב"ה הוא אהוננו הפduto מבית עבדים - זה יביאו לידי' שמירה' בכל מצוותיו ותוורתו. וכיוצא בה יש לנו על מצוות צערת אשר סאמר בה לשון זיכה - 'מען חוכה ועשיתם את כל מצוז' (במדבר טו, מ), והוא עיל ד' זיכיה' שהוא מביט בפתול התוכלת החומה לקעק - בא לד' 'עשיהם אוזם', כਮתבואר מדברי הרמב"ן הת"ל וק"צ' לבי' מצות מיוחד, אשר הסמוכה הכתוב למצוות תפילין - 'ו'קשותם לאות על זיך והוא לוטפות בין עיניך ומתבתרם על מזוחה בזיך ובשעריך' (דברים ג-ט), וט' מ"ט דטעם אחד לתורהינו, וכדפ' . ופשט שkn הווא לבני למד תורה שהיא החומה השומרת על האדים מפני החטא והיא התבקל העקירות אשר על זיך יש בכח האדים לנברוע על צעה הרע, כנאמור הש"ס (קדושין ל' ב) 'בראות ל' יציר הרע ובוראות ל' תורה תבלל'.

ואכן גמ' ערוכה היא (מנחות טג, ב) עה"פ' 'וראים אותו חוכמתם ועשיתם' (במדבר טו, ל'): 'ראייה מבאה לידי' זיכה, חכירה מבאה לידי' עשייה'. עיין בספר עלות תמיד (אות א') אשר ד"ק מכאנ': 'מדקאמר שמכביהה, משמעו שמעצמך יבוא לידי' זיכה', ע"ש. ומעהה יובן שמק דברי החינוך הנ"ל אשר קבע את ארבעת המצות הללו: תלמוד תורה, צערת, מזווה ותפלין - ממצות אשר נעוז לשמר על נפש האדים מן החטא, ובשלדי שמייה זו או אי אפשר לו להתגבור על יצאת, והבן.

ולcheidוד הדברים יש לנו, שעל ידי' 'זיכיה' כי הקב"ה הצעיאן ממצרים ניד חזקה ובזהוע נטוה באתותיו ומופתים עד אק חקוק, או מתחזק ברוחו באמונה ה' ומוחמלא ליבו באבותה ה' - לשמר ממצות ותוורתך בדברי הכתוב 'למען תהיה תורה ה' בפק'. שכן טבע הא אדם לכשיכר במעלת איזונג, הרי שהוא חושך ומתחזואה להיות מן העובדים לפניו, להתהלך בתהילתו ולהשתבח במדהתו וכל עד שיניע לידי' קרבתו יתבקש שמו (לשון הרמח"ל בדור ה' ח"א פ"ה, ע"ש). וליה כzion חד המלך ע"ה באומה' ישמה ישראל בעשוי - בם ציק ימל' במלכים' (תהלים קפס, ב). זה שאנו מתפללים בכל יום לעת ערב ראו בנים את גבורתו שבזו והוזו לשם' - או!

משמעותם לדינה של 'ומלכו ברצון קבל' עליהם! ובשער את, אמרתך לבאר בטוב עם בני המל' (מנחות מג, ב): 'טע בקבן, חביבין ישראלי שביבנו הקב"ה במצוות - תפילה בראשון ותפלין בז羞תך וצעית בלבבך ומזהה לפתחין, ותליזן אמר דוד 'שבע ביום הליחין על מטפחי צדקה' (תהלים קט, קס). ובשעה שנכנס דוד לבית המזוז וראה עצמו ערום, אמרה אויל שआמד בבל מצות, וכך שמכבר במליה שבעשדי נתיישבה דעתך, ולאחר שיצא אמר עליה שירה שנסמך למזכה על השמייה מומר לזרד - על המילה שמשנה בשמייה. וכבר עמדו המפרשים לפאר טאמר דה, שכך לפי פשטונו קשה להולמו מוחילתו ודע סופו. ראשית, הרי תפילין של דוד ותפלין של ראש צערת וצערת ומזהה - ארבע ממצות המה, וא"כ ויאק מטאון חד לשבע ממצות'. ועוד ש להבך, מה תכבות יתירה יש במצוות אל' עד שחייבן הקב"ה חזקה במצוות הללו. ועל מלנה צורך比亚ור, מה הקשור שיש בז מצות מלא - למצוות הלו, עד שנותיישבה בה דשו של דוד המלך ע"ה אחר שרואה שהוא ערום מן המצוות הללו.

המשור דבר רב העיר במלדור "אורות הבשורות"

דבר העורך

לצאת אל המלך

על חדש אלול ניתנת הנדרה עמוקה מנהגה'ק "בעל התניא" זיע"א בסיפורו "ליקוטי תורה" הוא ממשל את הקב"ה למלך שיוציא לשדה ומאפשר לכל מי שרוצה בכך לצאת ולהתקבל את פניו והוא מקבל את כלום בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכלום. בימיים כתיקונים קשה לאורה הפשט להגע את המלך. עליו להיות מהמובחרים שבעם ומיהיחדי-סנוליה, אולם בחודש אלול המלך-הקב"ה יוצאה אל העם וכל הרוצה יכול לגשת אליו ולשטווח את בקשנותיו. יש רק דבר אחד שעם צריך לעשות - "לצאת אל המלך". לנצל את הזמן הנדר והיקר שבו המלך נמצא קרובי מזאך לכל אחד ולגש את אליו. עובדה זו מעניקה לנו כוחות נפלאים. לא אחת, כאשר האדם מתעורר בתשובה, מתעורר גם היצר הרע ואומר "הלא כבר ניסית בעבר לתקן את מעשיך ולא הצלחת". התשובה לכך בעבר אולי נכשלת אבל עכשו ניתנים לך כוחות חדשים, עכשו הקב"ה נמצא איתך, הוא קרוב אליו מזאך והוא יעוז לך לקיים את החלטותיך הטובות.

בדבב אמר לך עזק לא-בזים
הרוב עוזיאל אדרי

רב קהילת קורש שבטי ישראל' שכונה יא' בא-שר שבע

לוח זמנים שבועי

ט"ז זמנים	ט"ז אלול							ט"ז אלול							
	ט"ז אלול														
לולחן	4:56	4:55	4:55	4:55	4:54	4:53	4:52								
זון פלאה-תפלין	5:04	5:03	5:03	5:02	5:01	5:00	4:59								
ודוחה - חמוץ-חטאת	6:21	6:20	6:20	6:19	6:18	6:18	6:18								
ט"ז ק"ט-לעטת מזא	8:48	8:48	8:48	8:47	8:47	8:47	8:47								
ט"ז ק"ט-לעטת מזא	9:27	9:27	9:27	9:26	9:26	9:26	9:26								
חצית זם ליל	12:41	12:41	12:42	12:42	12:43	12:43	12:43								
ט"ז זום-זום	13:14	13:14	13:15	13:15	13:15	13:16	13:16								
ט"ז זום-זום	18:02	18:03	18:04	18:05	18:06	18:07	18:08								
סקירה	19:07	19:08	19:09	19:10	19:12	19:13	19:14								
זאת חטאות	19:22	19:24	19:25	19:26	19:27	19:28	19:30								

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	כ"י תצא
הפטורה:	רוני עקריה
כניסת השבת:	18:56
יציאת השבת:	19:46
רבנו תם:	20:35

אורות הבשורות

ברם על פי המבואר, יובן מאמר זה על נסנו. שכן ענין הוראות מדברי הש"ס ורבותינו הרשאנסים, שיש במציאות אל כוח מיוחד של שמירה והתגבורת על היצנה, ולא עד אלא שהם המפתח לחיזוק ל' האדם בשמיות שאור כל המצות עד כדי הדבוקות בו יתרך ובתותו. ועל כן כשרה דוד המלך ע"ה שהוא ערום מהם, הבק שהוא ערום מכל המצות – התלוותה בהן כופף. ורק אחרי שנטר בחתמתה את ברית קדש, אשר גם בה כורת לה את בירתו עמו וציוו להחות חותמים בה בכל עת למען נוכור את בריגון, נתישבה דעתו וכשיצא אמר עללה שורה. ונזה סורה מכל וכל גנס תולנתנו הראשונה, שכן אמנים אין בהם אלא ארבע מזות, מכל מקום כיון שהם המפתח לקיום שאור כל המצות, שפיר התהلال בהם חד על כל משפט צדק. ומ"ש 'שבע' הוא לאו דוקא, כנראה להזיא במאיר על תללים (קטאות קס) – שרצה לומר הרבה פעמים הבלתי אין ענין השבע בדיק, ע"ש. **ודע** שמדובר הבטחה זו של שמירה מפני היצה"ר וחיזוק בשמירת כל המצות, עד שיש בכוונה העיצה להיעד על מי שמקיממה – שקיים את כל התווה סלה! שכן מיטטו מפורש בתוס' (בבא בתורא עג, א): 'אומר ובינו תם, שהעיצה עדות היא שקיים כל התורה. עציתה עללה ת"ג, וזה חווינו לה' קשור – הריתיה"ג, ע"ש. ואילו העין המנגת לעטוף את הנפטר בטלה בדרכו לקבורה (ע"ק ט"ז ז"ק א). מעשה הווא בספר 'ליד שולחן השבת', אחזות בעל הטורי זב' ע"ל, שהיתה טלית בלילה מאד והחלטו כמה משים צדקה ניות להעניק לו טלית חדשה. התפרש הרב מאד מנדיבות לבן, אך סיבת לקבל את הטלית, בואמה: 'בעולם הבא תuid על הטלית הישנה, שלא התפלתי מעולם עם מחשבה זהה'!

בביכרין יאנון ערכובין

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והמוסדות הדתיים באר שבע
מחלקת הכשרות

הודעה חשובה לבערי שטחה

**אין להכניס כלל כל מיני קינוחים למיניהם
בר מתוקים / בר פירות / עוגות / עוגיות
פיצוחים / שתיה חריפה ועוד'**
**לא אישור בשירות חד פעמי
מטעם הרבנותות באר שבע**
לפריטים נוספים ניתן לפנות למפקח אולמות וברים
הרב דורון חג'ג' 054-8196498
בברכת יאלו ענויים וישבעו
מחלקת הכשרות

"בד"ץ מהדרין"
הרבות והמוסדות הדתיים באר-שבע
מחלקת "כשרות מודרנית"
ברשות רב"כ חמוץ דתורא תורה"ג יהודה דרלי שליט"א

הודעה משמחת

הנו להביא לידיут בעלי השמחות והאירועים
シ ניתן לקבל בכל האולמות והקייטרינג
ארוע" כשר למהדרין"
מטעם בד"ץ הרבנותות באר-שבע
וזאת בהודעה לפחות של 3 ימים לפני האירוע
لمפקח הרב דורון חג'ג' 054-8196498

שםו לבן רק ארוע הנושא תעודה מיוחדת מטעם בד"ץ ב"ש
ומוצבת בשער האולם הינו תחת פיקוחינו ואחריותינו

בביכרין יאנון ערכובין
מחלקת כשרות מהדרין
שע"י הרבנותות והמוסדות הדתיים באר שבע

אורות הפרשה

והיה ביום ההחילו את בנו אשר יהיה לו (כא, טז)
וכי אין אנו יודעים שאדם מנהיל לבניו רק את שלו ולא את של אחרים? אלא למדונו, שאין לאדם בעולם הזה שום נכסים וקניינים אלא הערכיים שהוא מנהיל לבניו - "הנחילו את בנו" זה הדבר "אשר יהיה לו" - אלה הנכסים היחידים שיש לאדם. (אווצר החיים)

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה אינו שומע בקול אביו (כא, יח)
כיצד יתכן שייהי לאיש בן כזה? אין זאת אלא לפי שהאיש הזה שיש לו בן סורר ומורה הוא עצמו "אינו שומע בקול אביו" (פניני תורה) שבשמי, ולכן יש לו בן כזה.

ובערת הרע מקרבר וככל יישרל ישמעו ויראו (כא, כא)
מכאן רמזו למאמר חז"ל: "כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין". אם תבער הרע מקרבר אויזי יישרל ישמעו" לך. (ישmach משה)

הקס תקים עמו (כב, ד)
כפי שהאדם עוזר לחברו, כך הוא זוכה לתzon את עצמו, ליישר אורחותיו להיות לו תקומה. זו כוונת הפסוק "הקס תקים עמו" - הדורך לתקומה היא העזרה לאדם אחר. (שפפת אמת)

כי תבנה בית חדש ועלית מעלקה לגנץ ולא תשעים
דמים בבייתך כי יפול הגופל ממני (כב, ח)
גב מסמל את ההגבגה והגאוות, יש כאן רמז, שהאדם צריך לעשות גבול לנאהו, כי אם לא יעשה כן, ממש תהיה חילתה נפילתו.

כי תבנה בית חדש ועלית מעלקה לגנץ (כב, ח)
כאשר יהודי עוסק בעשיית 'דירה' לה, שעבודה זו היא עבודה חדשה לנשמה, שכן קודם ירידתיה היא לא עסקה בה, "יעשית מעקה" - עליו להיות מוכבל מעונייני העולם, ככלomer לא להתעסך אתם לצורך עצם, אלא אך ורק כדי לבצע את הכוונה העליונה של עשיית דירה לה.

כל תוכל להתעלם (כב, ג)
הציווי "לא תוכל להתעלם" נאמר לא רק במצוות השבת אבידה, אלא בכל עניין שאדם רואה שבידו למנוע נזק לחברו או להיטיב עמו - אסור לו להתעלם מכך: מחובתו למנוע מרעהו הפסד או לסייע בידו.

כי תבנה בית חדש ועלית מעלקה לגנץ (כב, ח)
"מעקה" ראשית תיבות: הרהורי עבירה קשים מעבירה, המוח הוא היגני של האדם, שכן הוא האבר הגבוה ביותר, והתורה רומזת שצරיך לעשות לו 'מעקה' - לשמרו מהרהורי עבירה. (תולדות אdots)

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה (כא, יח)
"سورר" - הוא רשע בעצמו. "מורה" - מפתח אחרים. זהה דרכו של רשע, שהוא רוצה לגרום גם לאחרים ללקת בדרכיו הנלוות. (דעת חכמים)

ושבית שביבו (כא, י)
הכוונה הפנימית בהיא, שתצליח להוציא מידיו הרע את הшибוי - את מה שלקח לעצמו בשבי מהקדשה. וכך שסביר באתנאי (פרק ז): "מי שהוא בזולני בשר וסובאיין למלאות תאות גפו..." יורד חיות הבשר והיין שבקרבו ונכלל לפיה שעיה ברע גמור... עד אשר יושב האדם ויחזור לעבודת ה".

**בית דין צדק
לענין ממונות**
شع"י הרבנות והמוסדות הדתיים באר שבע
טלפון: 052-7670510

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משולחנו של מורהן המרא דאברה
הגאון הגדול רבי יהודה דרעל' שלייט"**

הלכות ראש השנה

סימנים טובים, התפילה והשופר

ש - האם יש מצווה להרבות באכילת סימנים טובים בלילה וראש השנה?
ת - דרשנו רבינו בתלמוד "סימנא מילתא היא", ועל כן טוב שיעירך האדם את שלווחנו בכל הסימנים הטובים הנהוגים, כמו רובייה כרתי תמרי וקרוא וכו'.

ש - האם טוב לעורן את סדר הסימנים בתוך הסעודת, או לפני הסעודה?

ת - יש נהגים ליטול ידיים לשעודה וمبرכים המוציא ואחר כן מתחלים בסדר "הסימנים". ולפי מהגנ' ז' יברכו בORA פרי העץ עלי התמר ויכוננו להרובה ושאר מיני ירקות, שהרי הם באים מותך השעודה ופטורים מההמן הרוביה. ויש נהגים להקדים את סדר "הסימנים" קודם נטילת ידיים לשעודה. ולפי מהגנ' ז' יברכו גם על הירק הראשון שאוכלים בORA פרי האדמה ויכוננו לצאת ידי חובה בשאר ירקות. אלא שהנהוגים כן, מכניםים עצם לספק ברכות לגבי ברכה אחרונה, מפני שנחלהו הפסוקים האם ברכת המזון פוטרת ברכה אחרונה של פירות וירקות שאכל לפני השעודה. ועל כן טוב יותר לתפוס כמנהג ראשון שביארנו, כדי לצאת מכל חשש ופקפק.

ש - האם יש להקדים הברכה לפני אמרת יהי רצון, או להיפך?
ת - גם בזה יש נהגים חלוקים: יש שנהגו לברך על הפרי ואחר' אמרומים את יהי רצון, כדי להקדים שבו של הקב"ה לפני שմבקש על עצמו. ויש שנהגו אמרת יהי רצון ואחר' מברכים על הפרי, כדי שלא להפסיק בין הברכה לאכילה. ולאחר הנראה, אלו ישי להם על מי לסמן, וימשיכו במנוגם.

ש - האם אפשר לטבל את פרוסת "המוחיא" בסוכר או בדבש, במקום במלח?

ת - גם בראש השנה יש לטבל את פרוסת "המוחיא" במלח כדרכו בכל ימות השנה, ואחר כך רשאי לטבלה בדבש או סוכר.

ש - האם יש מעלה מיוחדת בתפילה ר'יה יותר מאשר ימות כל השנה?

ת - תפילה ר'יה מעלה גדולה עד מאד, ודרשו רבינו תלמידיו על הפסוק "פינה אל תפילה הערער" (תהלילים ק"ב): אמר רב כי צריך לפני דורות אמרו, שאין להם לא כהן ולא נביה ולא בית מקדש שיכפר עליהם, ולא נשתייר להם אלא תפילה אחת של ראש השנה ויום הכיפורים, אל תבזה אותם מהם. ובבן אמרי, אףלו "המתים במעשיהם" ועומדים לפניך בראש השנה ויום הכיפורים, ואתת בORA אונם "בריה חדשה". ועל כן יתחזק מאי יוכל ליבנו בתפילה ראש השנה, יען כי יש בכוחה להפוך את דינו ולהוציא לאור משפטו.

ש - השומע קול שופר, האם צריך לכון לצאת ידי חובה?
ת - הלכה פסוכה היא, שמצוות צריוכות כוונה. ועל כן השומע קול שופר צריך לכון ליבנו לצאת ידי חובה - הן בשמיות הברכות והן בשמיות קלות השופר. ורקוי שיכריז התוקע בפירוש לפניו התקיעות, שהוא מכון להוציא את הקול ידי חובתם וגם הם יכולים לצאת ידי חובה ולא יענו "ברוך הוא וברוך שמור", אלא רק "אמן".

ש - האם עומדים או יושבים בעת התקיעות?

ת - בתקיעות הראשונות נהגים לעמוד בשעת הברכות ומיד אחר כך יושבים הקhal לשמיית התקיעות, ואלו הם התקיעות "מיושב". ואולם בתקיעות של תפילה נוספת, צריך כל הקhal לעמוד, ואלו הם התקיעות "מעומד".

ש - האם מותר להפסיק בדברו בין התקיעות "מיושב" - לתקיעות "מעומד"?

ת - אסור להפסיק בדברו בין התקיעות "מיושב" לתקיעות "מעומד" שהרי ברכה אחת לכלן. ועל כן יש להזהיר את הציבור שלא ישיחו כלל בשיחה בטילה משעת התקיעות הראשונות ועד גמר התפילה.

ש - האם נשים חייבות שופר?
ת - מיעיק הדין נשים פטורות מצוות שופר, מפני שהיא מצויה שהזמן גורמא. ומכל מקום, כבר קיבלו עליהם הנשים לקיים מצווה זו בתורת חיוב ובאות לבית הכנסת לשמע קול שופר. ואם אינה יכולה לבוא לבית הכנסת, יבוא התוקע לביתה ויתקע לה ללא ברכה. ואני רשאית לבטל את מנהגה, אלא על ידי התורת נדרים.

מנaggi ערבי ראש השנה

ש - האם יש מקור לנוהגים לבקר בבית העלמין בערב ראש השנה?
ת - יש נהגים לפקדן קברי אבות וקברי צדיקים בערב ר'יה ומרבים בתפילות ותchanנות כדי לעורר רחמי שמיים בזכות הצדיקים שכוני עפר, ומהנג' זה יסודו בהרורי קודש. וטוב שיתנו צדקה לעניינים קודם התcheinות, כדי לקיים "וצדקה תצל ממות".

ש - האם הטבילה במקוה בערב ר'יה היא חובה?

ת - נהגים לטבול בערב ר'יה במקוה כשר, כדי ליתהר מטומאת קרי. וממי שקשה עליו הטבילה מטעמים רפואיים, ישטור את גוףו בתשעה קבין של מים בפעם אחת (12.5 ליטר מים).

ש - האם מצווה ללובוש בראש השנה בגדים נאים כמו בשבת וחג?

ת - אף על פי שרראש השנה הוא يوم דין גדוֹל ונוֹרָא, מכל מקום מצווה ללובוש בו בגדים נאים ומוכבסים כדי להראות בנפשינו שהוא לבושים בחסדו יתרך שיוציאו לעצק משפטנו. ועל כל פנים, ללבש בגדים מהודרים כבשואר ימים טובים, כדי שיהא מורה הדין עליו.

הדלקת הנר, קידוש והסעודה

ש - האם נשים מברכות שהחינו בהדלקת הנר, מפני שיויצאות ידי חובה בברכת שהחינו בקידוש?

ש - האם מברכים שהחינו בקידוש בשני הלילות של ראש השנה?

ת - מנהג הספרדים לברך שהחינו בקידוש בשני הלילות של ראש השנה. וטוב להשאיר פרי חדש או גנד חדש ולהעמידו לפניו בלילה השני בשעת הקידוש ויכוון עליו בברכת שהחינו, כדי לצאת ידי חובה כל הדעות.

ש - האם יש חיוב ללימוד משנהות שבמסכת ראש השנה, בסעודותليل ר'יה?

ת - אין בזה חיוב, אך מנהג טוב הוא ויסודותיו בהרורי קודש. ועל כל פנים, הוא חשוב יותר מכל "הסימנים" הנהוגים בלילה הזה, שהרי אין לך סימן טוב יותר ממי שפותח את סעודתו הראשונה של השנה החדשיה בדברי תורה.

ש - מי שוכח לומר "יעלה ויבוא" בברכת המזון של סעודת ר'יה? האם צריך לחזור?

ת - אמורים עלה ויבוא בברכת המזון של סעודות ראש השנה,ليلה ויום. ומכל מקום אם שכח ולא אמר עלה ויבוא, אין חזר, מפני שאין חיזב באכילת פת בסעודות ראש השנה.

פרישות והנהגות

ש - האם צריך להתנגן בפרישות בלילה ראש השנה?
ת - מנהג חסידות שימנע אדם עצמו מתמשיכם המיטה בשני לילות של ראש השנה. אולם אם חלليلתא בלילה ראש השנה, חייב לקאים עונתו. והמתחשך לדוחות תשミニ של מצוה, הרי זה חסיד שותה. וכן מי שחווש פן יכוא חי'ו לידי הרהור ואיסור, אין רשות כלל וכלל להחמיר על עצמו בזה, והחכם עיניו בראשו.

ש - האם צריך להחמיר שלא לישון ביום ראש השנה?

ת - טוב ונכון שלא תין שינה לעיניו בשני ימי ראש השנה - מוצח החמה ועד השקיעה, כדי שלא ישן מזמן. ומיד אחר התפילה וסעודות היום, יזרוז לבית הכנסת לשמעו שיעורי תורה וקריאת תהילים. ויש נהגים להשלים את התהילים פעמיים בשני ימי ראש השנה, שהוא שלוש מאות מזמורים מכינוי "כפר" ועל כל פנים מי שקשה עליו עד מעד בלילה שנייה, ישתדל לפחות להחזק עצמו עד אחר חצות היום.

ש - האם צריך ליזהר מסימנים רעים?

ת - כשם שששתדים בראש השנה להרבות בסימנים "טובים", כך צריך ליזהר מסימנים "רעים". ודוגמא לכך היא מידת הкусה שהוא שורש כל המידות הרעות. וכתבו הפסוקים שיש ליזהר מעד שלא יcus כל בימי ראש השנה, פן יcus חלילה כל השנה.

נשומות גבוהות באرض ישראל

חסיד חב"ד מכובד, ממשפחה סלונים הארץ-ישראלית, נסע פעם לרוסיה והגע לליובאוויטש, אל הרבי מהר"ש (רבי שמואל, האדמו"ר הרביעי לחב"ז). הוא נכנס אל הרבי, והרב היורה להתענין בשלום של יהודי ארץ-ישראל, בDebeprנסטם וכו'.

בתוך כך אמר החסיד לרבי: "איןני מבין מה שכותב בספרים, שבארץ ישראל יושבים יהודים בעלי נשומות גבוהות. אני מכיר את יהודי ארץ-ישראל, ולא ראיתי שם בעלי נשומות גבוחות יותר מאשר חוץ-ארץ".

נענה הרב ו אמר: "וכי אתה מבין בטיבן של נשומות ויזודע להבהיר בנסיבות גבוחה?! הקשב ושמע ספר ששמעתי מפי אבי, הצמיח-צדך", ותראה עד היכן מגיע לפעים כחוו של יהודי פשוט שבארץ-ישראל".

ספר הרב:
לא הרחק מירושלים גר פעם יהודי פשוט ביתו. לא זו בלבד שלא ידע למדור תורה ולא הבין את פירוש המלים של התפילה, אפיו את סדר התפילה לא ידע. הוא נתג לבוא לירושלים אחת לשבוע כדי למכור בשוק את פרי שדותיו, ואז גם היה נכנס לאחד מרבני ירושלים, והרב היה רושם לו מה מתפללים בכל יום מימי השבעה הבא.

כך נתג היהודי במשך כל השנים, ובכל זאת, לא למד בעצמו כיצד להתפלל. פעמים רבבות ניסה הרב ללמדו את הכללים על החלקים המתחלפים בתפילה, לפי הימים או השבתות וחוגים, אך מיד נכח הרב שהדבר מבבל את היהודי והוא אין מוצא את ידיו ואת רגלו בסידור. ברבות הימים התיאש הרב מניסיונות למדודו, ומדי שבוע היה רושם לו את סדר התפילה של השבעה הבא.

שנה אחת, באמצעות החורף, בא היהודי אל הרב וביקשו לרשות לו את סדר התפילה כמו שהיא הייתה רצופים. "בימים אלה היבול עוד לא צמח וגם הדרכים עלולות להיות משובשות, ולכן יתכן שלא אבואר לירושלים במשך כמה שבועות", הסביר היהודי את בקשתו. נענה לו ורשם לו את התפילות, בקבוקתו.

אלא שאותה שנה דזוקא הייתה שנת בצורת. כשהגיעוamus החורף ועדין לא ירדו גשםיים, קבעו רבני ירושלים תענית-ציבור על עצרת הגשםים. את כל זה לא ידע היהודי, מכיוון שלא היה בירושלים שבועות אחדים.

והנה רצתה ההשגה, דזוקא ביום התענית היה היהודי הכהן ציריך לעלות לירושלים. הוא העmis את חמרו ויצא העירה. בהגעה לעיר התפלה לראות את כל חנויות היהודים מוגפות והשוק ריק. לרגע נבהל: אולי טעה בחשבונו והיום שבת והוא חילל את השבת בפרושה!?

שיעור מיוחד לשילוח ציבור וקורס לבעלי התקיעות בשופר

לאור בקשה רבני וגבאי בתיה הכנסת, הננו להודיע לכל בעלי התקיעות אשר אמורים לשמש בתוקעים בשופר בראש השנה הבעל"ט כי גם השנה יתקיים אי"ה קורס מיוחד אשר יכלול לימוד ושינון דיני התקיעות וعبادת מעשיות, בשילוב ההלכות הנוגעים לבעלי התפילה וכן ינתנו טיפים רבים לחזנים איך ישמרו על קולם בכל זמן התפילה, וכן דיני פיקוח נפש.

שיעור יתקיים אי"ה ביום שני כב' אלול תשע"ח (30.9.18).
בבית המדרש "קול יהודה" רח' הרב מנחים גבאי 23, שכ' ד'.
תפילה מנחה בשעה 5:18.

במעמד כב' מורהנו ורבנו המרא דאתרא

הגאון הגדול רבי יהודה דרורי שליט"א

הרבי הראשי וראב"ד בא"ר שבב

שיעור (מיד אחרי תפילה מנחה) ימסר ע"ז

הגאון רבי אליהו בר שלום שליט"א

רב העיר בת-ים

הקורס הוא במפגש אחד ללא תשלום

וממומן ע"י הרבני והמוסעיה הדתית ב"ש

**על פי הוראת מו"ר המרא דאתרא שליט"א,
חל חובה קדושה לכל בעלי התקיעות להשתתף
בקורס זה, כמפורט בפסקים שהיב לשנן את
הלכות התקיעות בכל שנה ושנה ומומלץ גם
לכל השילוח ציבור (חזנים).**

יושע דMRI
בברכת כתיבה וחתיימה טוביה
ממונה המועצה הדתית
לשכת רב העיר.

נ.ב. אין צורך בהרשמה מראש כולם מוזמנים.

הננו להפנות את תשומת לב המתפללים היקרים המשכימים לאמירת הסליחות באשמורת הבוקר או בחצות הלילה, כי יש להימנע מלתקוע בשופר כדת אמירת הסליחות במידה ושכנין מתלוננים על הפרעת מנוחתם

ויעויהם יעקן ותגיהם תכוון כרכבת טוב

ככ"ג זב.
/הכל בו הsei

שבת שלום

הוא עצר את חמورو ועמד לצידו, נזוק ומבוהל, עד שראה היהודי חולין ברחוב ושקית הטלית והחפלי תחת צרווע. אז הבין שלא טעה בחשובנו ושווים אינם יום השבת. אבל עדיין תהה: מות יום מימייס? למה סגורות כל החניות וחמי' המשחר בעיר מושבטים? ניגש אל אותו היהודי ושאלו לפשר הדבר. הלה השיב לו, כי הום תענית- ציבור, וכל הציבור התכנס בבתי הכנסת לתפילה מיוונית.

כשמעו זאת הכהן, השטומים על הרב שלא רשם לו תענית זו. הוא אמר מיד עזב את חמورو ורץ נרגש אל בית הרב. הוא לא מצאו בבית, ובני-יבוינו אמרו לו שהרב נמצא בבית-הכנסת. מיהר הכהן לשם, נכנס פנימה, וכשרה את הרב, ניש אליו ושאלו בבכי: "הייתכו, רבינו! מה עשית לי!!". התפלה הרב למשמע דבריו ובכו ושאלו: "מה יש, בני מה עשית לך?".

"מה זאת אומרת 'מה יש'?", קרא הכהן עמוק ליבו, "הלווא הום – יום תענית-ציבור, וכבודו לא ראש לי זאת, ונכשלתי גם באכילה וגם בתפילה שלא כהלהטה!".

"הירגע, בני", השיב לו הרב בנתה, "אין זה יומת-תענית קבוע, אלא צום מיוחד שגורו רבני העיר על עירית הגשימים".

"מהי תענית על עירית גשמיים?", שאל הכהן, שמעו לראשונה בחיוו מושג זה.

הסביר לו הרב, שאם אין יורדים גשמיים ויש סכנה של בצורת, גוורים תענית ומתפללים לקב"ה שיירדו נשימים.

תמה הכהן: "וכי לשם כך צרים גזoor תענית?".

"אלא מה, לפי דעתך, צריך לעשות?", שאלו הרב, משועשע מעט מתחממותו.

הסביר הכהן: "אני, ככל יורד גשם על שדותיו, אני יוצא לשדה ואומר לקב"ה:ABA! אני זוקק לגשם! והגשים מתחיל לרדת".

כשמעו הרב כך, אמר לו: "אדרכה, צא החוצה ונסה גם כאן לעשות כך".

מיד יצא הכהן אל חצר בית הכנסת והחל לבכות: "אבא! האם יתכן הדבר שבניך בעיר-הקדוש יגעוوا חילתה ברבעה! הלווא רואה אתה שهما זוקקים לשימים! ". כך עמד הכהן ובכח, ובינתיים החלה לנשב רוח, עננים התקרמו ממערב, ולא חלף זמן ממושך וגשמי ברכה ניתכו על העיר וסיבובותיה.

כשסיים הרב מהר"ש לספר סיפור זה לאורך מארץ-ישראל, אמר: "עכשו, האם תוכל להעריך מיומי' ובארץ-ישראל הוא בעל נשמה גבוחה!!!".

**לרפואת
ר' יוסף שלמה בר עלייה
ורחל בת סימי**